॥ श्रीगणेशपुराणान्तर्गतं श्रीगणेशकवचम् ॥

श्रीगणेश ऐसे | प्रसिद्ध पुराण | त्यामध्ये आहे कि | कवच हे ॥ श्रीगणेश करो | रक्षण म्हणूनी | करावे पठण भक्तिभावें ॥	
श्रीगौर्युवाच - एषोऽतिचपलो दैत्यान् बाल्येऽपि नाशयत्यहो । अग्रे किं कर्म कर्तेति न जाने मुनिसत्तम ॥१॥ दैत्या नानाविधा दुष्टाः साधुदेवद्रुहः खलाः । अतोऽस्य कण्ठे किञ्चित्त्वं रक्षार्थं बद्धुमर्हसि ॥२॥	गौरी करी चिंता । बालगणेश हि । दैत्यांचा संहार । करू पाहे ॥१॥ मोठा झाल्यावर । काय पराक्रम । करेल कोणास । काय ठावे ॥२॥ दैत्य तरी पहा । मायावी नि दुष्ट । असतात त्यांच्या । नाना कळा ॥३॥ देवांचा साधूंचा । द्रोह करणेचा । खलकपटाचा । स्वभावचि ॥४॥ म्हणे मुनिवरां । याचे रक्षणास । गळ्यात ताईत । बांधा कांही ॥५॥
मुनिरुवाच ध्यायेत्सिंहहतं विनायकममुं दिग्बाहुमाद्ये युगे । त्रेतायां तु मयूरवाहनममुं षड्बाहुकं सिद्धिदम् । द्वापारे तु गजाननं युगभुजं रक्ताङ्गरागं विभुम् । तुर्ये तु द्विभुजं सिताङ्गरुचिरं	मुनीनी प्रथम । प्रार्थना म्हटली । कोणत्या युगात । ध्यावें कुणा ॥६॥ सत्ययुगी ध्यावे । सिंहाच्या मारका । दहा बाहुवाल्या । विनायका ॥७॥ तरी त्रेतायुगी । मयूरवाहना । सहा बाहुवाल्या । सिद्धिदात्या ॥८॥ द्वापारयुगात । दोन बाहुवाल्या । रक्तवर्णांकित । गजानना ॥९॥

सर्वार्थदं सर्वदा ॥३॥	कलियुगामधे । द्विभुजास ध्यावे । सदा सर्वकाळ । कोण ध्यावा ॥१०॥ सर्वार्थ साधण्या । सदा सर्वकाळ । करावे कि ध्यान । श्वेताङ्गाचे ॥११॥
विनायकः शिखां पातु परमात्मा परात्परः । अतिसुन्दरकायस्तु मस्तकं सुमहोत्कटः ॥४॥	श्रेष्ठांमधे श्रेष्ठ । ऐशा परमात्में । रक्षण करावा । केसन् केस ॥१२॥ मस्तकरक्षण । करो महोत्कट । सुंदर वपूचा । विनायक ॥१३॥
ललाटं कश्यपः पातु भ्रुयुगंस्तु महोदरः । नयने भालचन्द्रस्तु गजास्यस्त्वोष्ठपल्लवौ ॥५॥	भालप्रदेशास । रक्षी बा कश्यपा । भुंवया तू रक्षी । महोदरा ॥१४॥ नयन रक्षी गा । भालचन्द्रा आणि । गजारूढा रक्षी । ओठ माझे ॥१५॥
जिह्वां पातु गणक्रीडश्- चिबुकं गिरिजासुतः । वाचं विनायकः पातु दन्तान्रक्षतु विघ्नहा ॥६॥	गणक्रीडा रक्षी । माझी गा रसना । गिरिजासुता बा । हनुवटी ॥१६॥ चत्वार वाचेस । रक्षी विनायका । विघ्नविनाशका । रक्षी दात ॥१७॥
श्रवणौ पाशपाणिस्तु नासिकां चिन्तितार्थदः । गणेशस्तु मुखं कण्ठं पातु देवो गणञ्जयः ॥७॥	पाशपाणी रक्षी । माझे दोन्ही कान । चिन्तितार्थ देई । नाक रक्षी ॥१८॥ मुखाचे रक्षण । गणेशा करी गा । गण जिंकणारा । कंठ राखो ॥१९॥

स्कन्धौ पातु गजस्कन्धः स्तनौ विघ्नविनाशनः । हृदयं गणनाथस्तु हेरम्बो जठरं महान् ॥८॥	खांद्यांचे रक्षण । करो गजस्कंध । विघ्नविनाशन । रक्षो स्तन ॥२०॥ हृदयरक्षण । गणनाथ करो । हेरंब महान । उदराचे ॥२१॥
धराधरः पातु पार्श्वौ पृष्ठं विघ्नहरः शुभः । लिङ्गं गुह्यं सदा पातु वक्रतुण्डो महाबलः ॥९॥	पृथ्वीची धारणा । करे जो ईश्वर । रक्षण करू दे । दोन्ही पुठ्ठे ॥२२॥ संपूर्ण पाठीचा । रक्षणकर्ता हो । शुभ सुखकर्ता । दुःखहर्ता ॥२३॥ गोपनीय ऐशा । लिंगाचे रक्षण । करो वक्रतुण्ड । महाबली ॥२४॥
गणक्रीडो जानुसङ्घे ऊरू मङ्गलमूर्तिमान् । एकदन्तो महाबुद्धिः पादौ गुल्फौ सदावतु ॥१०॥	गणांबरोबर । खेळे जो निपुण । गुडघ्यांचे सांधे । रक्षावे ना ॥२५॥ मंगलमूर्तीने । रक्षाव्यात मांड्या । घोटे नि पाऊले । तेही रक्षो ॥२६॥ एकदन्ता देवा । तू तो महाबली । सर्वाङ्गरक्षण । होवो सदा ॥२७॥
क्षिप्रप्रसादनो बाहू पाणी आशाप्रपूरकः । अङ्गुलीश्च नखान्पातु पद्महस्तोऽरिनाशनः ॥११॥	त्वरेने प्रसन्न । होणाऱ्या देवाने । रक्षण करावे । दोन्ही बाहू ॥२८॥ भक्तांच्या ज्या आशा । पूर्ण करणाऱ्या । देवाने रक्षावे । दोन्ही हात ॥२९॥

	पद्मरूपी हस्त । हाती पद्म ऐसा । रक्षो बोटे नखे । अरिहंत ॥३०॥
सर्वाङ्गानि मयूरेशो विश्वव्यापी सदावतु । अनुक्तमपि यत्स्थानं धूम्रकेतुः सदावतु ॥१२॥	मयूरेशा तू गा । विश्वव्यापी ऐसा । देहाची सर्वाङ्गे । रक्षी सदा ॥३१॥ अनुल्लेखित हि । सर्व रक्षो सदा । धुरात लोटला । केतु ज्याने ॥३२॥
आमोदस्त्वग्रतः पातु प्रमोदः पृष्ठतोऽवतु । प्राच्यां पातु बुद्धीश आग्नेयां सिद्धिदायकः ॥१३॥	पुढील बाजूने । आमोद रक्षू दे । मागील बाजूस । प्रमोद हि ॥३३॥ पूर्वदिशा रक्षो । सिद्धीश आणिक । सिद्धिदायक तो । आग्नेयेस ॥३४॥
दक्षिणास्यामुमापुत्रो नैर्ऋत्यां तु गणेश्वरः । प्रतीच्यां विघ्नहर्ताव्यात् वायव्यां गजकर्णकः ॥१४॥	दक्षिण दिशेस । रक्षो उमापुत्र । नैर्ऋत्य दिशेस । गणेश्वर ॥३५॥ पश्चिम दिशेस । रक्षो विघ्नहर्ता । गजकर्णक तो । वायव्येस ॥३६॥
कौबेर्यां निधिपः पायादीशान्यामीशनन्दनः । दिवाव्यात् एकदन्तस्तु रात्रौ सन्ध्यासु विघ्नहृत् ॥१५॥	कुबेराची दिशा । उत्तर तिकडे । निधीचा रक्षक । रक्षो सदा ॥३७॥ ईशान्य दिशेस । ईशाचा नन्दन । रक्षण करू दे । सर्वकाळ ॥३८॥ दिवसा रक्षण । करो एकदन्त । तीन्ही सन्ध्या रात्री । विघ्नहर्ता ॥३९॥

<table>
<tr><td>राक्षसासुरवेताल-
ग्रहभूतपिशाचतः ।
पाशाङ्कुशधरः पातु
रजःसत्त्वतमःस्मृतिः ॥१६॥</td><td>पीडा जे देतात । राक्षस असुर ।
वेतालवर्ती नि । वक्री ग्रह ॥४०॥
भूते वा पिशाच्च । सारी तो हरूं दे ।
पाश नि अङ्कुश । ज्याचे हाती ॥४१॥

रज सत्त्व तम । गुणांचे स्मरण ।
देऊनी सदैव । जागवावें ॥४२॥

गुणातीततेचा । समज देऊनी ।
सत्पंथी आम्हास । चालवावें ॥४३॥</td></tr>
<tr><td>ज्ञानं धर्मं च लक्ष्मींश्च
लज्जां कीर्तिं तथा कुलम् ।

वपुर्धनं च धान्यं च
गृहान्दारान्सुतान्सखीन् ॥१७॥</td><td>रक्षी गा सर्वदा । ज्ञान धर्म लक्ष्मी ।
लज्जा कीर्ति कुल । देह धन ॥४४॥

सक्षम रहाया । अन्न असूं द्यावे ।
कपिला देई गा । प्रवरण ॥४५॥</td></tr>
<tr><td>सर्वायुधधरः पौत्रान्
मयूरेशोऽवतात्सदा ।
कपिलोऽजादिकं पातु
गजाश्वान्विकटोऽवतु ॥१८॥</td><td>निवास आप्तेष्ट । संतति नि मित्र ।
सर्वायुधधारी । राखो सदा ॥४६॥

पिढी दरपिढी । अजादिक मेळा ।
रक्षो मयूरेश । आम्हालागी ॥४७॥

विकटें रक्षावे । गजांत वैभव ।
झुलते दारात । घोडे रथ ॥४८॥</td></tr>
<tr><td colspan="2">एकोणीसाहून । चोवीसापर्यंत । सहा श्लोकांमधे । फलश्रुति ॥४९॥
तेवढे सोडून । अन्तिम तीनात । कवचाचा कांही । इतिहास ॥५०॥</td></tr>
</table>

इदं गणेशकवचं कश्यपेन समीरितम् । मुद्गलाय च ते नाथ माण्डव्याय महर्षये ॥२५॥ मह्यं स प्राह कृपया कवचं सर्वसिद्धिदम् । न देयं भक्तिहीनाय देयं श्रद्धावते शुभम् ॥२६॥ यस्यानेन कृता रक्षा न बाधास्य भवेत्क्वचित् । राक्षसासुरवेतालदैत्यदानवसम्भवा ॥२७॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे बालक्रीडायां षडशीतितमेऽध्याये गणेशकवचं सम्पूर्णम् ॥	कवच हे पुण्य । कश्यपमुनीनी । मुद्गल ऋषीना । सांगीतले ॥५१॥ पुण्य फलदायी । कवच प्रसृत । करती कितीक । माण्डव्यादि ॥५२॥ ज्याने सर्व सिद्धी । प्राप्त होती ऐसे । कवच न द्यावे । अभक्तास ॥५३॥ श्रद्धावंतालागी । अवश्य द्यावे हें । स्तोत्र शुभंकर । कृपामय ॥५४॥ स्तोत्राने जयाची । रक्षा होते त्यास । बाधा न कसली । त्रास देते ॥५५॥ राक्षस असुर । वेताल की दैत्य । दानव सारेच । निष्प्रभचि ॥५६॥ गणेशपुराणी । उत्तरखण्डात । सहाऐंशीयाव्या । अध्यायी हे ॥५७॥ श्रद्धेने भक्तीने । नित्यनेमे ह्याचे । पठण करूनी । सुखी व्हावे ॥५८॥
सर्वेऽपि सुखिनः सन्तु । सर्वे सन्तु निरामयाः । सर्वे भद्राणि पश्यन्तु । मा कश्चिद् दुःखमाप्नुयात् ॥	सारे जण सदा । सुखाने असोत । निरोगी असोत । सारे सदा ॥ भद्रदर्शनचि । सर्वदा असावे । कोणास नसावे । दुःख कधी ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु । मा विद्विषावहै ।
॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥